

været bestemmende for det Tilbud, Amerika har gjort, skal jeg ikke kunne sige, men jeg maa ganske bestemt pege paa, at man ikke derfra maa eller kan slutte, hvilken Værdi St. Thomas Havn har i Danmarks Haand, thi naar en Handel afsluttes, er det til syvende og sidst efter min Mening i langt højere Grad Køberens Bedømmelse af det købtes Værdi for ham end det er Sælgerens Bedømmelse af Værdien for ham, der er bestemmende for den Pris, til hvilken Handelen afsluttes.

Reformerne, som der er talt saa meget om, skal jeg ikke komme ind paa, men jeg maa have Lov til ganske kort at pege paa, at Kolonialraadets Udsendinge, hvis Vidnesbyrd det synes mig, at man i visse Kredse herhjemme i den seneste Tid har været tilbøjelig til at tillægge alt for ringe Betydning i Forhold til den Vægt og Myndighed, hvormed Meddelelserne er fremsatte, og i Forhold til den Sagkundskab, ud fra hvilken de vedkommende har talt, en Tendens, der, maa jeg tilføje, synes mig saa meget mere underlig, som det i første Række var fra den Side, der nu underkender disse Udtalelsers Vægt, man ønskede delegerede sendt hertil for at faa Oplysning om, hvorledes man paa Øerne saa paa Sagen, disse Udsendinge har hævdet, at Reformen er det ikke, man ønsker, man ønsker kun eet, nemlig Afstaaelse. Jeg maa sige, at hvad der i den allerseneste Tid fra fuldkommen uansvarlig Side er kommet frem derude fra, som man har søgt at slaa op, saa at det kunde sidestilles med og i nogen Grad for ikke at sige helt afkræfte det, som er fremført af de ansvarlige delegerede, kan der, forekommer det mig, ikke nu tillægges nogen som helst Vægt. Erkendes maa det selvfølgelig, at meget er forsømt derovre, men vi har ogsaa Lov at minde om, at adskiligt er gennemført, og at det danske Folk virkelig har bragt Ofre og ikke helt ubetydelige Ofre. Alligevel synes det mig vanskeligt at tilbageholde Smil, naar man ser, at det ærede første Mindretal i sin Betænkning siger, at sjældent eller ingen Sinds har det danske Folk helliget en Landsdel en lignende Interesse som den, det efter 1902 har næret for vore vestindiske Øer. Det er jo Sandhed, men rigtignok, forekommer det mig, i en noget anden Betydning end den, i hvilken Mindretallet fremsætter denne Paastand. Om man nu kunde tænke sig at gaa til Gennemførelsen af disse Reformen, maa det ikke glemmes, at den Reform, som det i første Række kommer an paa, Omlæg-

ningen af St. Croix' Landbrug fra den Stordrift, som har eksisteret, saa længe Sukkeravlen har været Hovedproduktionen derude, til Husmandsbrug, vilde støde paa saare store Vanskeligheder og være en Opgave, som for Tiden ikke direkte kan tages op. Store Forarbejder i Henseende til Opmaaling og Irrigation som Basis for en Forandring til det bedre og for at imødegaa de skiftende klimatiske Forholds uhyre Indflydelse, Matrikulering for at faa gennemført Udstykning, alt dette staar tilbage, og glemmes maa det ikke, at det ogsaa med Hensyn hertil fra sagkyndig Side og stærkest netop fra Salgsmodstandernes Side er hævdet, at Negerbefolkningen ikke staar paa et saadant kulturelt Trin, at den vil være i Stand til at tage sin Del op ved Gennemførelsen af denne Reform. Her ligger maaske, naar alt kommer til alt, netop den største Forsømmelse fra Danmarks Side overfor Befolkningen, og jeg synes, man tør sige, i øvrigt med al Anerkendelse overfor det private Initiativ, som har udfoldet sig derovre, at her ligger ogsaa Forsømmelsen fra dettes Side. Der er ikke Tvivl om, at den største Hindring for Fremskridt paa Øerne i de sidste Aarier efter Neger-slaveriets Ophævelse netop har været, at de tidligere Slaveholdere og deres Efterkommere, selv om de har givet Negrene den bedste Behandling — og det er vistnok gennemgaaende Tilfældet paa vore Øer —, har villet fortsætte Slaveriet, ganske vist under en ny Form, medens paa den anden Side de tidligere Slaver og deres Efterkommere har haft den Opfattelse, at Friheden var en Slags evig Hvile. Derigennem har begge Parter i Virkeligheden arbejdet henimod den Knude, som har knyttet sig i alt Fald i de senere Aar, og hvis Løsning ganske sikkert, selv om man synes i den senere Tid at arbejde hen derimod, endnu vil volde store Vanskeligheder. Agitationen, der er udfoldet fra Hamilton Jacksons Side, skal jeg ikke komme ind paa, den har, synes det mig, ingenlunde altid været berettiget eller tiltalende, men Hensigten har sikkert været den bedste. Jeg maa blot have Lov til derom at sige disse faa Ord, at det er min bestemte Opfattelse, at skal den sorte Befolkning paa Øerne løftes op fra den Tilstand, i hvilken den hidtil har befundet sig, og som i alt Fald til Dels er dikteret ved Befolkningens Farve, er det nødvendigt, at den vaagner til Racebevidsthed, og at en saadan er rejst gennem den Agitation, der er udfoldet, har man ikke Ret til